

Europejska Tożsamość w Zakresie Bezpieczeństwa i Obrony w strukturach UZE

W latach 1992 – 1993, czyli przed brukselską Deklaracją Rady Północnoatlantyckiej z 11 stycznia 1994 roku, Rada UZE była wstrzemięźliwa w posługiwaniu się terminem ESDI. W Deklaracji Petersberskiej z 19 czerwca 1992 roku, w której przyjęto tak zwane później "zadania petersberskie" dla wojsk państw członkowskich UZE działających pod dowództwem UZE, Rada Ministrów Unii Zachodnioeuropejskiej mówiąc o rozwoju "roli UZE jako składowej obronnej Unii Europejskiej i jako środka do wzmocnienia europejskiego filaru Sojuszu Atlantyckiego zgodnie z Deklaracją przyjętą przez państwa członkowskie UZE na Radzie Europejskiej w Maastricht w grudniu 1991 roku" (punkt 9) nie odwołuje się explicite do pojęcia ESDI. W oficjalnym języku UZE termin ESDI zadomowił się po zaakceptowaniu go przez stronę amerykańską Sojuszu Północnoatlantyckiego potwierdzoną brukselską Deklaracją Rady Północnoatlantyckiej z 11 stycznia 1994 roku [P. Seydak, J. Gryz, Unia Zachodnieuropejska, Warszawa 1997, s. 232.].

Deklaracja z Kirchbergu, przyjęta na spotkaniu Rady Ministrów UZE w Luksemburgu 9 maja 1994 roku mówi o "wzmocnieniu Europejskiej Tożsamości w zakresie Bezpieczeństwa i Obrony (European Security and Defence Identity) i zdolności operacyjnych UZE" powołując się explicite na "polityczne i operacyjne znaczenie dla UZE rezultatów Szczytu Sojuszu ze stycznia 1994 roku". W dokumentach UZE z ostatnich lat ESDI występuje w dwóch podstawowych postaciach, jako ESDI bez dodatkowych sformalizowanych określeń, albo jako "ESDI w ramach NATO" (ewentualnie "ESDI w ramach Sojuszu Atlantyckiego"), w zależności od tego czy podkreśla się związek UZE z UE, nawiązując do Deklaracji państw członkowskich UZE z 10 grudnia 1991 roku, załączonej do

Traktatu o Unii Europejskiej, czy też relacje UZE z NATO, nawiązując do berlińskiej Deklaracji Rady Północnoatlantyckiej z 3 czerwca 1996 roku, np.:

"Państwa – Członkowie Unii Zachodnioeuropejskiej (UZE) uznały w Maastricht w 1991 roku, iż istnieje potrzeba rozwijania autentycznej Europejskiej Tożsamości w Zakresie Bezpieczeństwa i Obrony (ESDI) i do podjęcia większej europejskiej odpowiedzialności za sprawy obrony. W świetle Traktatu Amsterdamskiego, potwierdzają one znaczenie kontynuowania i wzmacniania tych wysiłków. UZE stanowi integralną część procesu rozwojowego Unii Europejskiej (UE), zapewniając Unii dostęp do zdolności operacyjnych, szczególnie w kontekście zadań petersberskich, i jest podstawowym elementem rozwoju ESDI w ramach Sojuszu Atlantyckiego /.../. [Deklaracja UZE o roli Unii Zachodnioeuropejskiej i jej stosunkach z Unią Europejską i Sojuszem Atlantyckim – przyjęta przez Radę Ministrów UZE w Amsterdamie 22 lipca 1997 roku i załączona do Aktu Końcowego Konferencji Międzyrządowej zakończonej podpisaniem Traktatu Amsterdamskiego w dniu 2 października 1997 roku, punkt 1.]"

W praktyce, najczęściej mówi się o ESDI odnosząc się do relacji UZE z NATO, zatem ESDI występuje zazwyczaj w formie „ESDI w ramach NATO”. Gdy mowa o relacjach UZE z Unią Europejską, unika się przywoływania koncepcji ESDI, natomiast punktem odniesienia staje się CFSP. W Deklaracji erfurckiej, przyjętej przez Radę Ministrów UZE 18 listopada 1997 roku odnotowano z jednej strony – podpisanie Traktatu Amsterdamskiego, co miało przyczynić się do „dalszego rozwoju wymiaru bezpieczeństwa i obrony Unii Europejskiej”, z drugiej zaś strony – madrycki szczyt NATO i wkład UZE w „rozwój Europejskiej Tożsamości w zakresie Bezpieczeństwa i Obrony”. W Deklaracji z Rodos, z 12 maja 1998 roku, i Deklaracji rzymskiej, z 17 lutego 1998 roku, w częściach dotyczących „umacniania współpracy” z Unią Europejską mówi się o kształtowaniu Wspólnej Polityki Zagranicznej i Bezpieczeństwa

(CFSP), ale nie podejmuje się kwestii związku CFSP z ESDI, a w częściach dotyczących „wzmacniania związków” z NATO mówi się o ESDI w ramach NATO, ale bez odniesienia się do CFSP.

We fragmentach, gdzie następuje nawiązanie zarówno do UE, jak i do NATO, pojawia się niekiedy szczególny rodzaj ESDI, jakim jest „autentyczne ESDI” (genuine ESDI, Deklaracja erfurcka, punkt 5, Deklaracja z Rodos, punkt 2), co sugerowałoby, że ESDI bezprzymiotnikowe niekoniecznie jest autentyczne. Jednocześnie zauważyć można, że w ostatnich deklaracjach Rady Ministrów wydawało się instytucjonalizować znane z Deklaracji państw członkowskich UZE z 10 grudnia 1991 załączonej do Traktatu z Maastricht pojęcie „wspólnej europejskiej polityki obronnej” (common European defence policy, Deklaracja erfurcka, punkt 12), które zaczęto pisać dużymi literami (Deklaracja z Rodos, punkt 6, Deklaracja rzymska, punkt 7) i oddawać przez akronimem CEDP (Przeprowadzony przez ministrów przegląd postępu, jaki dokonał się od ich spotkania na Rodos, punkt 17, załącznik do Deklaracji rzymskiej). Jak można rozumieć, CEDP miało stanowić dla UZE odpowiednik wspólnej polityki obronnej w ramach wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa z Traktatu o Unii Europejskiej. CEDP nie pojawiło się już jednak w przyjętej przez Radę Ministrów na spotkaniu w dniach 10 i 11 maja 1999 roku Deklaracji bremeńskiej, gdzie z satysfakcją odnotowano wyniki szczytu waszyngtońskiego NATO i wkład NATO w rozwój ESDI w ramach Sojuszu (punkt 6), zaś wyrażając satysfakcję z wejścia w życie Traktatu Amsterdamskiego podkreślono przede wszystkim „konieczność ścisłego dialogu i współpracy na wszystkich szczeblach” między UZE i UE „w celu pełnego wdrożenia Traktatu Amsterdamskiego” (punkt 5). Wydaje się to świadczyć o trudnościach w pogodzeniu CEDP ze wspólną polityką obronną UE.

Jeśli szukają Państwo pomocy w napisaniu własnej pracy - potrzebują Państwo fachowych konsultacji to polecamy stronę [pisanie prac](#) - profesjonalna pomoc w pisaniu prac w granicach prawa.